

Práce učitele je výjimečná. Každý den zažívá se svými žáky desítky neopakovatelných situací, na něž musí reagovat. Ať chce nebo nechce působí na jejich osobnost a spoluutváří jejich každodennost. Ovlivňuje jejich budoucnost. O dopadu své práce se ale často dozvídá až s odstupem mnoha let.

Když jsem před lety vážně onemocněla, založila moje dcera facebookovou stránku, jejímž prostřednictvím pro mě chtěla získat psychickou podporu. Informace o mé nemoci způsobila neuvěřitelné. Během několika hodin jsem byla doslova zasypána desítkami vzkazů od svých bývalých žáků. Ty vzkazy byly podpůrné. Dojemné. Úspěšní mladí lidé mi psali o tom, jak významný pro ně byl ten společně strávený čas. Vzpomínali na konkrétní hodiny, zážitky. Děkovali mi za to, jak jsem ovlivnila jejich život. Stal se zázrak. Jakoby se kolem mě vytvořil záchranný kruh, který mi nedovolil klesnout na dno. Který mě držel nad vodou až do mého uzdravení.

Smyslem našeho projektu je připomenout, jak důležitou roli v životě dětí a mladých lidí hrajete. Jak zásadní vliv máte na to, jakými lidmi se stanou, kterými cestami se vydají. Chceme ocenit vás: učitele a učitelky, asistenty a asistentky, školní psychology a psycholožky, ředitele a ředitelky i všechny ostatní pedagogy, kteří s dětmi a mladými lidmi pracujete.

Věříme, že Zázraky ve třídě připomenou nám všem to, na co někdy zapomínáme: každé naše rozhodnutí, každá naše reakce má sílu změnit něčí život k lepšímu.

Blanka Pravdová
členka vedení, Učitel naživo

Ve třídách se dějí zázraky. Díky vám.

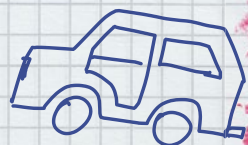

**učitel
naživo**

 Ve třídách se dějí zázraky.
Právě teď.

Kuba

Kuba dostal od paní učitelky
zadání prověrky z matematiky.
„To nezvládnu,“ prohlásil
a začal si hrát s autíčkem.
Učitelka přitom volila úkoly
do prověrky tak pečlivě!
Když si všimla Kubovy reakce,
vzala mu jeho zadání a...

 Jak to dopadlo se dozvíte na
www.zazrakyvetride.cz

 MŠMT
MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

 Realizace projektu byla podpořena Ministerstvem školství,
mládeže a tělovýchovy v rámci Výzvy Na učitelích záleží.

Autorka: Jitka Michnová

Kuba byl žákem 1. třídy. Moc ho ta škola nebavila. Pořád se po něm něco chtělo a on by si raději jezdil autíčkem po topení. Tato hra vedla k zajímavým zvukům, které ho bavily.

Přehouplo se první pololetí a třídu čekala nová výzva. Děti měly poprvé v životě psát prověrku! Paní učitelka volila příklady velmi pečlivě. Jejím cílem bylo, aby většina dětí uspěla. V den D, hodině H tedy oznámila třídě prověrku z matematiky a rozdala papíry s úlohami.

Kubík si vzal papír do ruky, prohlédl si ho a prohlásil: „To nezvládnu.“ Odložil prověrku, popadl autíčko a dál s ním jezdil po lavici. Učitelka si jeho výroku všimla. Přemýšlela: Nepotřebuji vědět, že Kuba nevydrží u práce. To vím. Potřebuji vědět, jak je na tom s matematikou.

Vzala Kubovu prověrku a ustříhla z ní jednu úlohu. Následně ji podala Kubovi.

„Tohle bys zvládl?“

Kuba se zamyslel. „Asi jo,“ odpověděl a pustil se do řešení úlohy. Asi po třech minutách doběhl ke katedře k učitelce a ukazoval jí své řešení.

Učitelka si s Kubou chvíli popovídala o fotbale, ustříhla druhou úlohu a podala mu ji, aby ji vyřešil. Kuba si sedl a za chvíli byl zpět u učitelky i s vyřešenou úlohou. Učitelka celou situaci zopakovala ještě s úlohou třetí a čtvrtou, poslední.

Během 20 minut měl Kuba vyřešenou celou prověrku. Nyní si spokojeně jezdil autíčkem po koberci a čekal, až své prověrky vyřeší i ostatní děti ve třídě.

Učitelka mezitím jednotlivá Kubova řešení nalepila na papír pod sebe. Přistoupila ke Kubovi. „Podívej,“ ukázala mu všechna hezky pohromadě. Kuba si vzal papír do ruky a dlouze na něj hleděl. Nakonec prohlásil: „A kdy jsem tohle zvládl?“ V očích i na tváři se mu rozlil úsměv.

Na konci školního roku měla Kuba prověrku rozstříženou na dvě části. Ve druhé třídě již nic podobného nepotřeboval. Věděl, že to zvládne.

ZÁZRAK, NEBO DOBRÁ PRÁCE UČITELKY?

Pro učitelku bylo v danou chvíli prioritním cílem ověřit znalosti a dovednosti, které si žák osvojil v hodinách matematiky, oproti zjišťování, zda je pozorný či nikoli. Soustředěnost totiž nebyla dlouhodobě jeho silná stránka. Řešení, které se jí podařilo najít, umožnilo nejen ověřit, jak je na tom žák v matematice, ale také posílilo chlapcovo sebevědomí.

Nedokázala jsem ji zaujmout

Autorka: Irena Poláková

Do jednoho z mých seminářů se přihlásila dívka, již jsem učila v předchozích letech češtinu. Už tehdy jsem si všimla, že ráda čte a o četbě přemýšlí inspirativním způsobem. Často přinášela témata k diskuzi, která mě nenapadla, rozšiřovala naše čtenářská teritoria.

Na semináři jsem se s ní potkala jako se stále se vzdělávající dospívající ženou, která o řadě témat věděla víc než já. Četla všechny texty, které jsme v semináři rozebírali, diskuzi se ale účastnila jen zřídka. Nabyla jsem dojmu, že ji naše debaty nezajímají.

Byla jsem si jistá, že jsem ji nedokázala zaujmout, ale držela jsem se pravidla, že vyvolávám každého, ať se hlásí, nebo ne. Po skončení studia mi tato dívka napsala dopis. Poděkovala mi za to, že jsem si jí všimla i v době, kdy prožívala náročnější období.

Její dopis považuji za jeden ze zlomů ve mém pedagogickém působení – ukázal mi, mimo jiné, že se v hodnocení žáků mohu mýlit a mýlím se. Mohou mi ale pomoci pravidla práce, tj. i když se necítím jistě, můžu se opřít o něco, co dlouhodobě dělám.

5 NEJRYCHLEJŠÍCH Z VÁS ODMĚNÍME

Nacházíte mezi svými učitelskými zážitky také takový příběh, kdy se podařil „zázrak“?

Příběh, kdy jste pozitivně změnil/a přístup k učení konkrétního žáka nebo jste jakkoliv jinak pozitivně ovlivnil/a jeho život? Nebo jste vy osobně zažil/a ve škole učitele, který vás ovlivnil? Co to bylo? Co jste zažil/a a jak vám to prospělo? **Podělte se s námi o svůj příběh na www.zazrakyvetride.cz** a získíte jednu z knih, které věnovalo knihupectví Knihy Dobrovský. Do popisku příběhu uveďte, kterou z knih byste upřednostnil/a a svou korespondenční adresu.

Radkin Honzák:
Jak žít
a vyhnout se
syndromu
vyhoření

*Robin Macpherson,
Hendrick Carl:*
Co funguje ve
třídě? Most mezi
výzkumem
a praxí

Simon Sinek:
Lídři jedí
poslední

**TIP
PRO ŘEDITELE**

Chceme, aby se v českých školách učily naplno a s radostí všechny děti. I ty, které do svých škol nemůžou, protože je z nich vyhnala válka. Nabízíme podporu a inspiraci pro všechny učitele i jejich žáky. www.ucitelnazivo.cz/ukrajina

VÝUKOVÉ LEKCE K TÉMATU VÁLKY NA UKRAJINĚ POMOHOU DĚTEM POROZUMĚT SITUACI

Válečný konflikt a invaze Ruské federace na území Ukrajiny není snadné učivo pro žáky z žádné školy na světě. Vytvořili jsme proto 3 výukové lekce pracující s aktuálním tématem dění na území východní Evropy. Materiály pro výuku jsou volně ke stažení, připravené k přímému využití a navíc i s doplňkovými audionahrávkami. Vše najdete přehledně na webové stránce www.ucitelnazivo.cz/vyukove-lekce-ukrajina

PODĚKOVÁNÍ

Tvorbu a distribuci bulletinu a kampaň Zázraky ve třídě podpořilo Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ČR v rámci výzvy Na učitelích záleží.

MŠMT
MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

Děkujeme

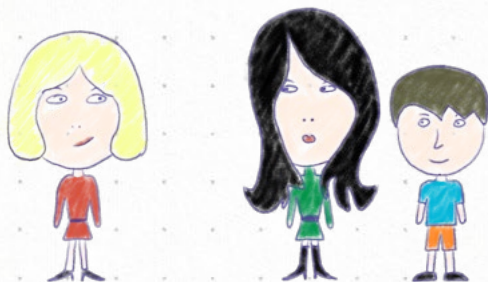
Kdo, kdy a co se učí?

Nikdo nepochybuje o tom, že děti chodí do školy se něco naučit. Často však ty nejdůležitější životní lekce vznikají v drobných, zdánlivě bezvýznamných interakcích zcela mimo vyučovací hodiny. Z nich se pak učí nejen děti, ale i jejich rodiče, učitelé, ba dokonce i ředitelé škol. Pojďme se na jednu takovou, zdánlivě banální situaci podívat:

Nyní nabízíme celkem běžnou reakci učitele:

Paní učitelko, omluvte ho. My jsme doma zapoměli všechny sešity.

1.

2.

Ano, jistě. Máme ve třídě papíry, před hodinou mu vždycky dám papír, aby měl do čeho pracovat.

CO SE TADY STALO?

Učitelka: Převzala odpovědnost za žákův problém. Zatížila se další zodpovědností za jeho práci v jednotlivých hodinách.

Maminka: Problém syna řeší za něj a předpokládá, že problém převeze učitelka, což se i stane.

Žák: Zbavil se zodpovědnosti za svůj problém, nechal maminku, ať ho řeší, a doufá, že nebude muset dělat vůbec nic.

„NAŠE“ paní učitelka však reagovala jinak:

Ano, jistě omluvím ho. A do čeho bude psát?

3.

To mám teď někde shánět sešity?

Mohl bych si vzít z police papír? Pak bych si to doma přepsal.

CO SE TADY STALO?

Učitelka: Chápe, že má žák problém, ale nehodlá ho za něj řešit.

Maminka: Problém syna řeší za něj, zaskočí ji, že ho nechce nadále řešit učitelka.

Žák: Nechal maminku, ať řeší jeho problém, ale po reakci učitelky přebírá za svůj problém zodpovědnost a navrhuje řešení.

CO JE ČÍ PROBLÉM ANEB JAK JE TO S ODPOVĚDNOSTMI VE ŠKOLE?

Jak vidno, stačí jen drobná změna v chování učitelky na standardní situaci a celý příběh má zcela odlišný výsledek. NAŠE paní učitelka totiž pracuje se zodpovědností dětí za jejich učení. Nepřipouští, že by měla být za vše, co se ve třídě odehrává, zodpovědná jen ona sama. Ve škole je řada aktérů a každý nese na odpovědnosti svůj díl, včetně dětí a jejich rodičů. Pojďme se na to podívat.

Máme tady čtyři balíky odpovědností. Patří čtyřem klíčovým aktérům každé školy: **ŽÁKOVI, RODIČI ŽÁKA, UČITELI A ŘEDITELI ŠKOLY.** Dokážete určit, komu který balíček patří? Co byste do něj doplnili?

ŽÁK RODIČ ŽÁKA UČITEL ŘEDITEL

.....

Tvoření podmínek k učení • Nabízení smysluplného učiva • Sledování dodržování dohod a pravidel • Nastavování respektujícího chování • Rozvíjení mezilidských vztahů ve třídě založených na důvěře

• ...

.....

Využívání podmínek ke svému učení • Vlastní chování ke spolužákům a k učiteli • Snaha o svůj seberozvoj • Energie vkládaná do vlastního učení • Zveřejňování toho, když něčemu nerozumím • Navrhování toho, co udělám, když něco potřebuji

• ...

.....

Docházka dítěte do školy • Výbava, se kterou dítě do školy chodí • Vytváření domácího prostředí pro dítě podporující jeho rozvoj a učení • Kultivování postoje dítěte ke škole, učitelům a vlastnímu učení

• ...

.....

Vytváření podmínek pro rozvoj učitelů • Vytváření prostředí ve škole • Nastavování školního a klasifikačního řádu • Zajištění finančního chodu školy • Rozvíjení mezilidských vztahů ve škole založených na důvěře • ...

PROČ MÁ SMYSL SE TÍM ZABÝVAT?

Kdy jste si naposledy se žáky ve třídě dávali vzájemná ocenění? Ocenění by neměli dostávat jen žáci, ale i učitelé. Ocenění konkrétního chování nebo konkrétní myšlenky je palivo pro náš vnitřní motor. Slavný psychiatr a psycholog Eric Berne definoval nutnost dostávat ocenění jako jeden ze základních „hladů“ lidí. Nazval jej hlad po uznání. Uznání toho, že jsem samostatně myslící, jednající a cítící bytost, která má právo na to existovat na světě. Dovolte sobě a svým žákům si tento hlad nasytit.

Já vám musím poděkovat za to, že jsme mi tenkrát ten papír nedala. Uvědomil jsem si, že za své omyly zodpovídám sám a učil jsem se je řešit. V životě se mi to mockrát hodilo.

AKTIVITA

POŠTÁK DOBRÉ NÁLADY

Cíl aktivity

Zažít moc ocenění pro každého ve třídě včetně učitele.

Potřeby

1. velký počet lístečků na vzkazy
2. klobouk, krabice či jiná nádoba jako poštovní schránka

Realizace

Rozdělte děti do skupinek zhruba po 6 až 8. Každý si vezme počet lístečků odpovídající počtu členů skupiny a jeden navíc pro učitele. Zadáni pro děti: Napište každý každému ve skupině a učiteli vzkaz, ve kterém je oceníte za konkrétní chování, které způsobilo, že jste se cítili dobře. Použijte jen pozitivní jazyk. Příklad: „Honzo děkuji, že jsi šel zavřít okno, když mi byla zima.“ Nevhodná formulace: „Honzo, nejlíp mi bylo, když jsi tu nebyl.“ Lístečky nepodepisujte, dvakrát je přeložte a nadepište jménem adresáta. Lístečky dejte do poštovní schránky.

Až všechny děti napíší lístečky každému ve skupině, vyberte několik pošťáků, kteří začnou lístečky doručovat adresátům. Vyzvěte děti, aby si lístečky nečetly, dokud se nedoručí všechny. Potom si vzkazy každý sám přečtete.

Metodické poznámky

Aktivitu lze udělat i pro celou třídu naráz, ale jen pro menší třídy, jinak je pro děti příliš dlouhá.

Pro urychlení je možné mít v každé skupince jednu poštovní schránku a jednoho pošťáka a doručovat vzkazy jen ve skupince. Pošťák dá každému dítěti jeden lísteček, všichni si jej přečtou a pak teprve dává pošťák další.

Ve třídě, kde nemusí být bezpečné prostředí pro všechny žáky, uveďte aktivitu s tím, že když se vyskytne něco negativního, všechny lístečky okamžitě sbíráte a ničíte. Při čtení lístečků zkontrolujte dotazem, zda na lístečkách nemá někdo něco negativního.

Wellbeing pro učitele i žáky

Nejen děti, ale i učitelé potřebují dostávat ocenění a slyšet věty, které je podporují v práci. Na základě vývojové cyklu dítěte vyvinula Jean Illsley Clarke ujištění, která dítě potřebuje dostávat od okolí i sebe při svém růstu a dospívání. V Učiteli naživo jsme tyto věty drobně upravili tak, aby naplňovaly potřebu učitelů. Kterou byste si z nich vybrali? Kterou byste teď potřebovali slyšet?

Chceme o tebe pečovat.

Smiš se učit svým vlastním tempem.

Smiš být sama/sám sebou a my o tebe přesto budeme pečovat.

Tvoje potřeby jsou důležité.

O všechno se smíš zajímat.

Smiš zároveň myslet i cítit.

Smiš cítit, co cítíš.

Co víš, smíš vědět.

Smiš věci zkoušet opakovaně.

Dokážeš si osvojit pravidla, která ti pomohou žít s druhými. Můžeš se sám podílet na jejich tvorbě.

Smiš se naučit učit po svém, stejně jako druzí.

Smiš vědět to, co potřebuješ, a požádat o pomoc.

Je v pořádku, že chceš pozornost a péči.

Máme tě rádi, když jsi aktivní i když jsi v klidu.

K učení se i k učení můžeš používat jakékoliv smysly.

Dokážeš zjistit, co je předstírané a co skutečné.

Smiš se učit z vlastních chyb.

Než řekneš ano, či ne, smíš přemýšlet.

Dokážeš zjistit výsledky svého chování.

Je v pořádku být naštvaná/naštvaný a my tě podpoříme, abys neublížila/neublížil sobě nebo druhým.

Smiš říkat ne a posouvat hranice, jak potřebuješ – dohlédneme na bezpečí tvoje i druhých.

Smiš si zkoušet různé způsoby, jak být mocná/mocný.

Můžeš mít moc a současně požádat o pomoc.

Dokážeš proniknout k různým příčinám jevů a procesů, kterými se zabýváš.

Těší mě, že začínáš samostatně přemýšlet.

Můžeš zkoumat a experimentovat a my tě budeme podporovat a chránit.

Je v pořádku, že jsi, jaký jsi.

Smiš samostatně přemýšlet a vyhledat pomoc, místo aby ses trápil.

Rádi sledujeme, jak profesně rosteš a učíš se.

Smiš dělat i nepopulární rozhodnutí.

Smiš zkoumat, kým jsi, a zjišťovat, kdo jsou jiní lidé.

Dokážeš najít způsob, jak dělat, co ti vyhovuje.

Dokážeš se naučit, kdy a jak nesouhlasit.

Všechny tvoje pocity jsou v pořádku.

Smiš důvěřovat své intuici, která ti pomůže rozhodovat se, co udělat.

I když se neshodneme, chceme s tebou být a můžeme se učit společně.

Zkuste si ji říct nahlas. Klidně několikrát. Jak se cítíte? Co to s vámi dělá? Tip pro pokročilé: Zkuste si ji říct před zrcadlem a dívat se do něj. Jak se cítíte? Divně? Pak je vše v pořádku. Ale přesto, není vám trochu líp?

Více informací k vývojovému cyklu člověka a k původní verzi afirmací určených pro práci s dětmi najdete na www.ucitelnaživo.cz/afirmace

PŘÍBĚH

Patříš k nám

Autor: Jakub Hankiewicz

Začátkem školního roku jsme byli se třídou na adaptačním kurzu, tři žáci se ale nemohli zúčastnit. Mrzelo mě to, rád bych tam měl všechny děti, ale nedalo se nic dělat. Po návratu do třídy jeden ze žáků, kteří s námi na výjezdu nebyli, začal zlobit. Mluvil přese mě a nedodržoval pravidla. Po asi dvaceti minutách jsem třídu oznámil, že něco budeme dělat jinak než vloni. A on se najednou začal rozčilovat:

„No to je hrozný, já už jsem jednomu sedmákovi řekl, že to bude takhle, a on se na to těšil. Nikdo mě tady nemá rád a teď mě nebude mít rád ani tenhle kluk. Bude si myslet, že jsem mu lhal.“

„Já tě mám rád,“ řekl jsem.

Ve třídě se na chvíli udělo ticho.

Takové to krásné ticho, které znamená, že všichni přemýšlejí nad tím, co právě slyšeli. Po zbytek nejenom té hodiny, ale i celého dne už tento žák nevyrušoval a zapojoval se do práce.

ZÁZRAK, NEBO DOBRÁ PRÁCE UČITELE?

Adaptační kurzy jsou několikadenní školy v přírodě, které se konají na začátku školního roku s cílem stmelit třídu a nastavit dobré vztahy. Žáci, kteří na adaptačním kurzu nejsou, mohou pociťovat určité vyčlenění z kolektivu. Se třídou nemohou sdílet (často velice silné) zážitky, neúčastnili se nastavování hodnot a způsobů práce.

„Zlobení“ popsané v příběhu bylo u žáka zjevně projevem neklidu spojeného s tímto vyčleněním. Učitel to během hodiny poznal a věta: „Já tě mám rád,“ v daném kontextu znamenala, že přestože žák nebyl na adaptačním kurzu, do třídy stále patří a učitel je rád, že žák ve třídě je. Bezpodmínečné přijetí větou: „Já tě mám rád,“ se neslo v duchu afirmací z vývojového cyklu: aby žák mohl ve třídě fungovat, musí nejdříve vědět, že v ní smí být a patří do ní. Učitel žákovi tuto potřebu nasýtl, takže důvod pro „zlobení“ zmizel.

I učitelé potřebují své učitele

Cesta za tím stát se dobrým učitelem začíná spoluprací se zkušenějšími kolegy. Někým, kdo ve vás věří, kdo vás táhne, posouvá a podporuje. „Mít vedle sebe takového člověka už během studia je obrovská pomoc, aby mladý učitel dokázal učitelské povolání zvládnout,“ říká Jana, absolventka studia učitelství, nyní již učitelka na základní škole.

Díky spolupráci s provázejícím učitelem mohla Jana již během studia smysluplně propojit teoretické znalosti se zkušenostmi, které získávala s dětmi během praxe ve škole. To, že učitelé, kteří studenty na praxích provázejí, mají na kvalitu učitelské přípravy zásadní vliv, potvrzuje také Týna Matějčková: „Když jsem začínala jako učitelka před 14 lety, nikoho takového jsem neměla k ruce. Neměla jsem nikoho, za kým bych si mohla jít pro radu, koho bych se na něco mohla zeptat nebo něco konzultovat,“ vzpomíná na svoje učitelské začátky Týna. „Kdybych někoho takového měla, tak bych si spoustu věcí osvojila dřív, než když jsem po té cestě musela jít vlastně sama,“ dodává. Tato zkušenost Týnu později motivovala k tomu, aby se stala mentorkou budoucích učitelů. Teď proto působí v roli provázející učitelky studentů učitelství v programu Učitel naživo.

Provázející učitelé se zásadním způsobem podílejí na vzdělávání budoucích kolegů. Provázejí studenty učitelství

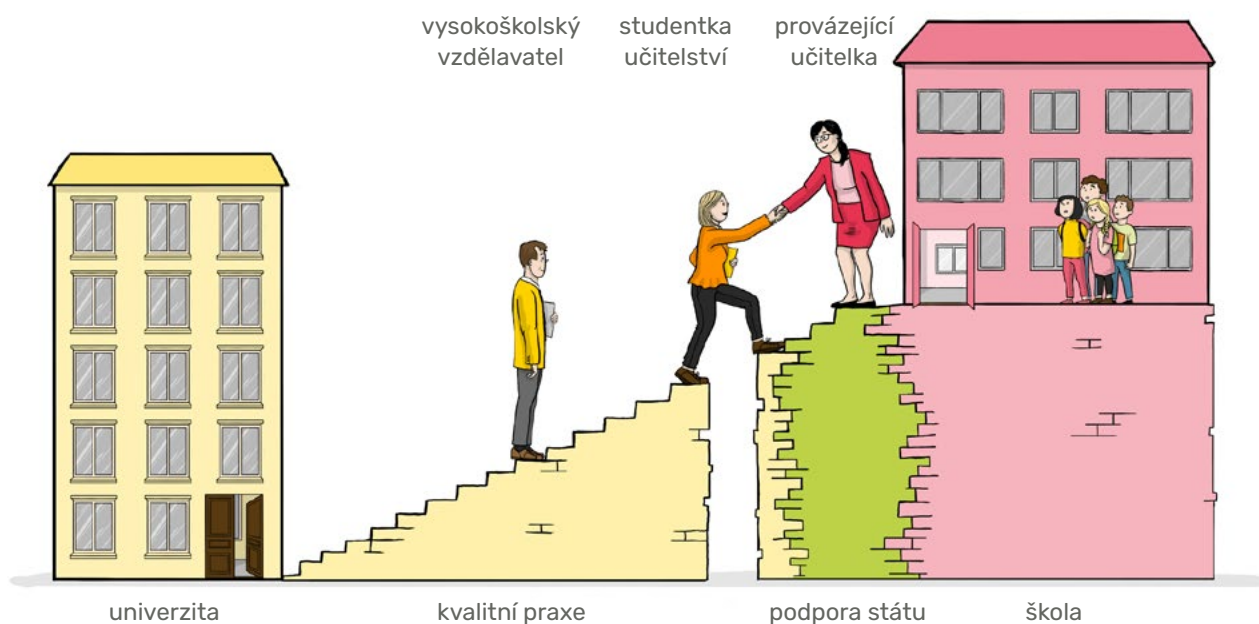
jejich praxí ve škole. Společně s nimi také připravují a reflektují hodiny, a tak se absolvovaná praxe stává skutečně kvalitní a hodnotnou. V ideálním případě na přípravě budoucích učitelů spolupracují také se vzdělavateli na pedagogických fakultách

„Každý, kdo chce jít do školy, by v ní měl zažít dostatek času. Sledovat ji a postupně si zkoušet učit, než bude schopen říct ‚Jsem připraven‘. K tomu ale potřebuje někoho, kdo mu dává pocit bezpečí a jistoty. A to je podle mě provázející učitel. Ten je tady proto, aby pomáhal, inspiroval, ale hlavně, aby ošetřoval to, že se ten student nebude cítit ztracený,“ představuje svůj náhled na roli provázejícího učitele v přípravě studentů na učitelskou profesi Miroslav Houska, který se mentoringu budoucích učitelů v programu Učitel naživo věnuje od roku 2016.

Co tato spolupráce může přinést zkušeným učitelům? Je to příležitost stále se profesně rozvíjet a v takovém rozvoji podporovat i někoho dalšího. Student učitelství je pro provázejícího učitele především partnerem do výuky, který přináší nové nápady a inspiraci. „Jako provázející učitel člověk pomáhá ostatním na začátku profesní dráhy, ale zároveň to vede k tomu, že se zlepšuje sám, protože nad svojí prací víc a víc přemýšlí,“ doplňuje Týna Matějčková.

PROVÁZEJÍCÍ UČITEL V LEGISLATIVĚ

Na významný přínos mentoringu pro profesní rozvoj zkušených učitelů i studentů učitelství poukazují také studie a zkušenosti ze zahraničí. Uvědomuje si jej ale i ministerstvo školství, které si společně s děkany fakult připravujících učitele dalo za cíl reformovat do roku 2024 systém přípravy učitelů v ČR. MŠMT tak poprvé navrhlo ukotvit pozici provázejících učitelů přímo v zákoně o pedagogických pracovnících a plánuje provázejícím učitelům zajistit i lepší podmínky pro jejich práci. Novelu tohoto zákona vláda v srpnu 2022 předložila Poslanecké sněmovně. Dobrou zprávou tedy je, že kvalitní praxe ve školách snad brzy získá systémovou podporu, protože i učitelé potřebují své učitele.

Chcete se o roli provázejících učitelů dozvědět víc?

Navštivte stránku www.ucitelnazivo.cz/provazejici-ucitele

Jak vzpomínáte na své učitele?

Sara Polak antropoložka, archeoložka umělé inteligence

Mr. Taylor mě učil hudbu, když jsem chodila do mezinárodní školy v Saigonu v roce 2000. Každé ráno stál před školou a hrál dětem na saxofon, když přicházely. Byl moc hodný, trochu uzavřený, sám, měl jen kočku, ale byl to zlatý člověk. Jeho charakter a to, že byl zároveň zranitelný člověk, mě motivovalo k tomu, že jsem také chtěla hrát na saxofon.

Po návratu do ČR jsem začala nejdřív s klarinetem a už u něj zůstala. Hudba mě dovedla k jednomu z nejšťastnějších zážitků v životě – hraní v jazz bandu a symfonickém orchestru – a hluboce podpořila mé pozdější vzdělání. Studovala jsem pak na Oxfordu evoluci hudby.

Díky tomuto „efektu motýlích křídel“, díky Mr. Taylorovi, se mi změnil život a otevřely se mi dveře, které by jinak zůstaly pevně zavřené, i když na první pohled s hudbou nemají co do činění.

Miroslav Hřebecký programový ředitel, EDUin

Svoji školní docházku jsem zahájil ve zbrusu nové pavilonové škole, kam přešel jako ředitel starší pan řídící z malé venkovské školy z nedaleké obce. Byl to člověk přísný, ale spravedlivý.

V hlavě mi utkvěla jeho hodina dílen, kdy odložil sako a v zaštopovaných ponožkách bez pantoflí si stoupl před nás na ponk, aby nám názorně ukázal, jak máme mít nakročené nohy při pilování.

Byl to ryzí praktik. Učil nás třeba udělat elektrickou prodlužovací šňůru. V rámci teoretického úvodu nám k tomu dokázal za 20 minut vysvětlit principy elektřiny a její výroby tak jasně, jednoduše a názorně, že s přehledem překonal půlroční snahu fyzikářky držící se při výkladu striktně tehdejších osnov a učebnic.

Když se vracím ve vzpomínkách, říkám si, zda nás v normalizačním marasmu od okolních reálií dokázala odstínit jeho lidská přirozenost a principy, či zda to byl důsledek mé dětské neschopnosti vnímat tehdy naplno svět dospělých. Ať tak nebo tak, pane řediteli, byl jste jako učitel v mém životě důležitější postavou, než jsem si dokázal dříve připustit. Mávám Vám vzhůru!

Trang Do Thu blogerka, držitelka ceny Magnesia Litera

Když jsem jako dvanáctiletá nastoupila na tachovské gymnázium, dostala jsem se do třídy k paní učitelce Kemrové (dnes Potocké). Pamatuji si, že když jsem o ní vyprávěla rodičům, řekla jsem, že je to paní učitelka, která miluje biologii a geografii a je přesvědčená, že její žáci také. Ano, byla to sarkastická poznámka z hlavy pubertáka, který v té době teprve začal oceňovat kvality učitele.

Až postupem času jsem si zamilovala hodiny biologie, které jsme často trávili venku poznáváním rostlin, stromů a keřů. Nebýt jiných okolností, vlastnila bych určitě herbář nebo bych byla profesionální kytkoznalkyně.

Vybavuji si také, jak s námi na odpolední ruštině trpělivě rozebírala složitosti azbuky a vysvětlovala, proč se mrkvi v ruštině neříká karotka (určitě jste to přečetli s tím „ruským“ přízvukem). Dodnes mám v hlavě její řeč z maturitního plesu, ze které jsme všichni byli dojatí a ze které jsme věděli, že je na naši třídu pyšná, byť se z nikoho z nás nestal profesionální biolog, zeměpisec ani ruštinář. I po těch téměř 15 letech stále učí, věřím, že se stejnou vášní ke všemu zelenému a se stejnou dávkou suchého humoru. A jestli tohle, Danielo, budeš čist, věř, že jsi můj život změnila k lepšímu. Děkuju!

Jak se vám bulletin líbí?

Pomůže nám, když se s námi podělíte o názor. Využijte zde umístěný QR kód nebo [tento odkaz](#). Zpětnou vazbu nám můžete dát také na www.zazrakyvetride.cz, kde je k dispozici bulletin i ve formě pdf.

**učitel
naživo**